

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Auaritia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Auaritia quae Graece φιλαργυρία dicitur, non in solo argento, vnde nomen duxit resonat, sed in omnibus rebus quae immoderate cupiuntur, intelligenda est. Vbiunque omnino plus vult quisque quam satis. haec autem auaritia cupiditas est, cupiditas vero improba voluntas est; ergo propterea voluntas omnium malorum causa est. *lib. de libero arbitrio.*

Auarus veluti infernus omnia deuorans, vellet nullum hominem esse, vt omnia solus possideret. *In quadam serm.*

Quam auaritia alicui dominatur, subiectus malis omnibus demonstratur, quia de auaritia omnia mala oriuntur, & peccatorum omnium spinae producantur. *de libero arbitrio.*

Auaritia non vitium auari, sed animae peruersae amantis aurum, derelicta iustitia, quae debuit anteponi auro. *lib. 12. de Ciuit. Dei.*

Minus voluptatibus stimulat, qui non est vbi frequentia voluptatum; & minus auaritia molestias patitur, qui diuitias non videt. *de Sing. Cler.*

Cupiditas & auaritia tantum vnum malum sunt, vt nec auaritia sine cupiditate, nec cupiditas sine auaritia possit inueniri. *Idem ad quemdam.*

Non est in carendo difficultas, nisi cum fuerit in possidendo cupiditas. *Idem lib. Cons.*

Non minoris est criminis habentem tollere, quam cum possis & habes indigentibus denegare. Esurientium panis est, quem tu detines: multorum indigentium, quod tu includis: miserorum redemptio & absolutio pecunia, quam tu in terra fodis: tantorum scias te inuadere bona, quantis possis praestare, & nolis. Non sunt bona hominis, quae secum ferre non potest. Sola misericordia comes est defunctorum. *Ambr. in quadam serm.*

Modum non habet auaritia, nec capiendum expletur, sed incitatur, hoc egentior, quo plura quaerit. *de inuersione lib.*

Venit auaritia, & dicit: Argentum & aurum quod habes, seruitutis tuae pretium est. Possessio quam tenes, iuris tui emptio est. *sup. Psalms 8.*

Inflammatur lucro auaritia, & non exinguitur. Quasi gradus quosdam cupiditatis habet, & quo plures adierit, eo altiora festinat, vnde fit grauis ruina lapsura. *de Naboth le 7. yaelita.*

Pauperior se iudicat omnis abundans, quia non deest arbitrat, quicquid ab aliis possidet: toto mundo eget, cuius non capit mundas cupiditatem: ei autem qui fidelis est, totus mundus diuitiarum est, toto mundo fuit, qui conuiderans conscientiam suam timet deprehendi. *ibid.*

Auaro tam deest quod habet, quam quod non habet. Credenti totus mundus diuitiarum est, infidelis autem obolo indiget. *Hieronymus ad Paulinum.*

Nos ardemus auaritia, & contra pecunias disputantes, auro sinum expandimus, & illud quod de Megarenibus dicitur, nobis miseris aptari potest. Adhucant quasi semper victuri: Viuunt quasi altera die morturi. *ad Rufinum.*

Cum caetera virtus senescente homine senescant, sola auaritia iuuenescit: *In quadam serm.*

Auaro tam deest quod habet, quam quod non habet, quia aut non habita concupiscit, vt habeat, aut habita metuit, ne amittat, & dum in aduersis sperat prospera, in prosperis formidat aduersa. *Ibidem.*

Nihil aliud est auarus, quam bursa principum, cellarium latronum, rixa parentum, sibilus hominum. *Ibid.*

Multis nomen pauperum auaritia occasio est. *Idem ibid.*

Auaritia latenter oritur in mente, sed punitiones peccatorum omnium patenter producit in operatione. *Greg. 20. moral.*

Peccatum auaritia, mentem quam infecit, ita grauem reddit, vt ad appetenda sublimia atrolli non possit. *lib. 14.*

Auaritia desideratis rebus non exinguitur, sed augetur, nam more ignis cum ligna, quae consumit, acciperit, excreuit: & vnde videtur ad momentum flamma comprimi, inde paulo post cernitur dilatari. *lib. 35.*

Auarus prius anhelat concupita congregare, & quum quasi in quodam ventre auaritia multa congerit, satius arctatur, quia dum anxietas, qualiter acquisita custodiat, ipsa eum sua fatietas angustat. Mens auari, quod prius ex abundantia requiem quaesierat, postea ad custodiam grauius laborat. *Idem ibid.*

Omnis auarus ex potu situm multiplicat: quia quum ea, quae appetit, adeptus fuerit, ad appetenda alia amplius anhelat. *in Hom.*

Demonum habitaculum sit quisque in hoc saeculo, qui propter diuitias & honores laborat: quas postquam secutus est, tradit se luxuria, vt quae auaritia congregauit, luxuria consumat. *Idem ibid.*

Auarus hic ardet aestu concupiscentiae, ac multiplici cura custodit, & postmodum ardebit igne gehennae. Si potentior videret, timeret raptoem: si inferiorem, suspicatur futem. Infelix tanta patitur, quanta pati timet. *ibid.*

Magna est securitas cordis, nil habere concupiscentiae secularis. Nam si ad terrena adipiscenda cor inhiat, securum tranquillumque esse nullatenus potest, quia aut non habita concupiscit, vt habeat, aut adepta metuit, ne amittat, & dum in aduersis sperat prospera, in prosperis formidat aduersa, huc illicque quasi quibusdam fluctibus voluitur, ac per modos varios rerum alternantium mutabilitate versatur. Si vero semel in appetitione superbae patriae forti stabili-

tate animus fingitur, minus temporalium rerum perituratur. *lib. 22. mor.*

Cursum suum quisque consideret, & cogitoscant illiusua quae habet: sed forsatile metuit ne in huius vite cursum deit. Longa nostra desideria increpat vita breuis. Interportantur, quum iuxta est, quo pergitur. *In he. 35. super Job.*

Diuturnus amor inextinguibilis longe amplius torquet, quam refrigeret vsu suo, quum acquiescit quidem in desilio timoris, amissio plena doloris inuenitur. *Ibid.*

Quod sine miserabili gemitu dicendum non est, Chabria, puta, flagella, clausos, lanceam, crucem & moerorem in fornace auaritia consistant, & profligam in accensione quaerit, & pretium vniuersitatis suis marisupis inclinat hoc sane a luda Isanote differentes, quod ille horum mentum denariorum numero compendit, isti vniuersum lucrorum infortias exigunt pecunias. *sup. Cant.*

Auarus terrena eluit, vendendos: iudeles contentus. Ille possidendo mendicis, ille contemendo litibus quous eorum, qui insatiabili corde lucris temporali quidam de se sentiant, qui sua vendentes, & pauperibus gorum caecis: um pro terrena mercantur substantia: lippus nec ne pro oculi dubio respondent, sapienter. Quare contentus approbat ipse non facit? Non possum inquit. Quare contentus dominum auaritia non permittit: qua liber non est, quia quae possidere videtur, sed nec ipse sui iuris est. Si videret pendere ad lucra, & pro terrenis caelestia commutare, scias te pecuniam non dominum esse, sed seruum: custodiam te forem. *Ibid. ser. 20.*

Auaritia non vehitur quatuor vitiorum, quae sunt peccata, inuauitas, contemptus Dei, moris obliuio. Dicitur trahentia, enacitas, & rapacitas, & his vniuersa ambidet, habendiarior. Sola quidem auaritia, quia condicere patitur, vno contenta est iuratore. *Ibidem. serm. 39.*

Ne mireris si pecunia miles superauerit, quae etiam tantam ostendunt virtutem. Nihil enim claudium contra auro regnoque non pateat: nihil occultum, quod non dagante in cogitum. *Chrys. sup. Mat. 28.*

Quatuor nam in rebus possidendi obstruenda, scilicet iuste quaeramus, ac iuste acquiritis, illiote perfructum quamuis licite, possideamus, ne licita licite defendamus acquirere, aut male vti acquiritis, de licito facit illiote sibi possidere propinquum est cupiditati. Et fit quod nimium diligitur, male defenditur. *Hugo. lib. de Clam.*

POETICAE SENTENTIAE. Boethius de Cons. lib. 1. met. 1.

Si quantas rapido fluitibus incutus Pontus uerserit arenas, Aut quos flussiferis edra notibus, Caelo sidera fulgent:

Tantae fundat opes, nec retrahat manum, Luna copia cornu.

Humanum miseris haud ideo genus Cesset flere querelas.

Boethius lib. 2. consol. met. 5.

Sauior igitur sum. Feci uens auior ardet habendi.

Idem lib. 3. met. 3.

Quamuis fluente dines auri gurgite Non exple uisus cogat auarus opes.

Oneret que bacis colla uisori litore, Ruraque centeno scindat optima boues.

Nec cura moras deserit super sitem. Desuiciturque leues, non comitantur opes.

Iuuenal. Sat. 14.

Lutri bonus est odor ex re Quolibet illa tuo sententia semper more

Vorjeret. Dicit at que ipso Ioue digna poeta. Iuuenal. Sat. 14.

Falsus erit restis, scendet perisuria summa Exigua, Cerevis ranganis aramq; pedemq;.

Ibidem.

Tanti parta mali, cur a maiore, metusq; Seruantur, miser est magni custodia census.

Ibidem.

Mensura tamen qua Sufficiat census si quis me consulat, edam,

In quantum sitis, atque fauces, & frigor a possunt. Iuuenal. Sat. 1.

Quid enim salus infamia nummi? Ibidem.

Et quanto uberior Sittorum copia? quanto Maior auaritia patitur sinus? Ibidem.

Inter nos sanctissima diuitiarum Maestas, & si fureta pecunia templo Non dum habitas, nullas numerorum eximiam tu.

Idem Sat. 3.

Probitas ad censum de moribus & prima fiet
Quisquis autem parat seruos quod possidet agri
Sicut quoniam multa magnaq; paropside cenat;
Quantum quisque sua numerorum seruat in arca
Tantum habet & fidei.

Idem Sat. 8.

Modavog.
Tum & avaritia miserere in spem factorum.
Idem Sat. 12.
Non propter vitam facientis patrimonium quidam
Sed vitio cecit propter patrimonium vivunt.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Idem Sat. 14.
Sed qua reverentia legum?
Quo metus aut pudor est inquam propter avaritiam
Ibidem.

Horat. epist. lib. 1. epist. 1.

Virtus est vitium fugere, & sapientia prima,
Stultitia caruisse. Vides qua maxima credis
Esse mala, exiguum censum tui pemq; repulsum,
Quanto deutes animi capitisq; labore,
Impiger extremos currit mercator ad Indos:
Per mare pauperem fugiens per saxa, per ignes,
Ibidem.

Idem epist. lib. 1. epist. 2.

Semper avarus eget, certum voto pete finem,
Idem epist. 9.
Ne te semper inops agiter vexet cupido,
Ne pavor, & rerum medocriter ausus sit,
Virtutem doctrina parat.

Idem epist. lib. 1. epist. 2.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

Idem epist. 9.

PO

POLYANTIFA

Horat. ser. lib. 1. Sat. 1.

Paravula (nam exemplo est) magni formica laboris
Ore trahit quodcumq; potest, atque addit aceruo,
Quem struit haud ignara, ac non incauta satuti.
Que, simul inuictum conseruat aquarum animum,
Non siquam prorept, & illis vitium ante
Quasi patiens, cum te neq; servatus - usus,
Dimoveat lucro nec hyem, ignis, mare, & erum,
Nil obstat tibi, dum ne sit te ditior alter.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Idem ser. lib. 1. Sat. 1.

Sed custodem pecunie dixerit.

Sophocles. Φιλίππον μὴ τὸ τῶν βαρβάρων γένος. Id est. Auarum omne genus Barbarorum.

Heliodus. Χρήματα δ' ἔχ' ἀσπακτῆ, τὸ δ' οὐ πολλὸν ἐμένει. i. Non rapto, sed diuinitus concessa pecunia proficiunt.

Idem. Μὴ κερὰ κερδ' ἀβερ' κερὰ κέρδ' ἴσ' ἀχρῶσι. Id est, Turpe lucrum fugias: damni namque instar habetur.

Aulonius. Qui laqueum collo necabat, repperit aurum, Theauriq; loco depositum laqueum. At qui condiderat postquam non repperit aurum, Aprauit collo, quem repperit laqueum.

Aulonius. Quis diues qui nil cupiat. Quis pauper avarus.

Petron. Arbit in Sat. Nec minor in campo furor est, emptiq; Quiritis Ad praedam strepitumq; lucri suffragia vertunt. Venalis populus, venalis curia patrum. Est furor in pretio scilicet quoque, libera virtus Exciderat, sparsiq; que opibus conuersa potestas, Ipsaq; matris auro corrupta iacebat. Vsq; adeo solas ferrum mortemq; timere.

Diphilus. ἢ ἔτι αἰσχρότερον, αἰσχρότερον εἶναι, πρὸς τὸν λαόν, ἢ τὸν ἄνθρωπον, ἢ τὸν θεόν. Id est, Non turpissima res est turpissimum: Nam quærit animus occasiones arripienti quippiam; ballucinatur ad alia.

Phocylides. Πότῳ μὴ φείδη, μέγιστον οὐκ ἐπιτήδευμα. Οὐκ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἔχειν ἀγαθὴν ἀναιδέα. Id est, Diuitias ne parce, recordare quod mortalis es. Non licet in inferno diuitias habere, sed pecunias afferre.

Ex Menandro. Πλοσθένεια μέγιστον αἰσχρῶν ἔργων. Οἱ γὰρ θύλακας ποσολοβίῳ τὰ τῶν πόντων. Αποτύχων ἄνευ πολλῶν κακῶν. Τὰ δ' ἴδια προσιδίαι τοῖς ἀλλοτρίοις. Cupido habendi aliena, maximum malum. Aliena namque qui student adsciscere: Sæpe excidentis spe sua, contra bonis Aliis addunt ipsimet tandem sua. Ἀλλ' ἔχοντι τὰ κεφάλαια τῶν κακῶν. Εἰρηκῶς ἢ φιλαργυρία γὰρ πάντων ἐστίν. Id est, nempe dicis omnium quod est caput Malorum auaritiam mihi quum nominat.

PHILOSOPHICAE SENTENTIAE.

Auarus in accipiendo nimis est: in dando parcus. l. 2. Eth. c. 7. Illiberalis prodigo contrarius est, qui in quibus opus est, quantumcumque ac quando decuerit, non expendit. l. 1. Magn. Mor. c. 23. Auaritia malum insanabile. Nam senectus omnique imbecillitas auaros efficit. Eademque magis tributa est a natura hominibus, quam prodigalitas. l. 4. Ethic. c. 1.

Auaritia in duabus rebus cernitur: vt si minus largiare; quam debeat: & si modum accipiendo transcas. Idem ibid.

Qui magna, & a quibus nefas est accipiunt, quales sunt tyranni, qui ciuitates oppugnant, fana diripiunt; non auari, sed scelerati potius, impij & iniqui sunt habendi. ibid.

Aleatores, & fures, & latrones omnes auari putandi sunt, quod in turpi quaestu sunt occupati. ibid.

Iure liberalitati auaritia opposita est: quod maius est malum quam prodigalitas: sapientique ea peccatur, quam illa eadem effulone. ibid.

Insatiabilis est hominum improbitas, quibus primum satis sunt duo oboli: cum autem eos consecuti sunt, tum semper plus expetunt, dum infinitas opes congregant. Nunquam enim expletur, nunquam satiarur cupiditatis sitis: quum tamen vt expleant plerique viuunt. lib. 2. de Repub. c. 5.

Est munus rei alicuius donatio ac honoris signum, quapropter tam æris audi, quam ambitiosi donare cupiunt: cum id donatio habeat quod vtrique appetunt. Nam & res est, quam auari desiderant, & honorem affert, quem ambitiosi expetunt. l. 5. Rhetor. ad Theodect. c. 5.

Qui his nominibus appellantur, paci tenaces, auidi omnes deficient: & defuncto dando: sed alienum nec appetunt, nec volunt accipere: quorum alij id faciunt bonitate quadam rerumque turpium fuga. In his cum infector, & si quis talis: qui omnes ex singulari quadam auaritia nominati sunt. Alii autem metu ab alieno manus abstinent quod non sit facile qui ab aliis accipiat, eius res ab aliis non vicissim accipi. lib. 4. Ethic. c. 1.

Auaritia parum largitur illa quidem: sed accipiendo nisi in parum, ultra modum progreditur. ibid.

Dux res sunt, quæ maxime homines ad maleficia luxuries & auaritia. 2. ad Heren. Cir. Corrupti sunt, deprauati que mores admiratione offic.

Nihil est tam sanctum, quod non violari: nihil quod non expugnari pecunia possit. 2. Ag. in Verrem. Nullum est officium tam sanctum, atque solenne, quod avaritia comminuet, atque violare soleat. Ero Quirites. Nemo tam firmum habuit presidium, quod avaritia rit, atque debilitauerit. In Verrem.

Auaritia est opinio vehemens de pecunia. 4. Tab. Illi morbo qui permanat in venas, & inhaeret in ueteratis uelli potest, nomen est auaritia. 4. Tab. Magno malo est hominibus auaritia, idcirco quod benignis & multis incommodis conficiantur propter avaritiam cupiditatem. 2. ad Heren.

In quibusdam neque pecuniae modus est, neque quos nulla præda vnquam improbe parua minuit, atque inflamat. 1. de Fin.

Nunquam expletur nec satiarur cupiditatis sitis, quæ habent, libidine augendi cruciantur, sed etiam in tu. Parad. 1.

Auaritia insatiabilis, immensa & incredibilia potestatem minuit mentes obstrictas tenet, vt casu nullo tempore committat. In Verrem.

Nullum est vitium tetrus, quam auaritia, præsertim bus, & Rempublici gubernantibus: habere enim quæritur, modo turpe est, sed sceleratum etiam & nefarium. 2. Offi.

Qui foedus auaritia. 1. de leg. Auaritia lenis vituperanda est maxime. Potest enim esse absurdus, quam quo minus vix restat, eo plus vituperatur. Cato Maior.

Pecuniae imperiique libido, sunt quasi materies omnium. Namque auaritia fidem, probitatem, ceteraque virtutum subuertit: proque his superbiam, crudelitatem, Desideria venalia habere, edocuit. Salust. in Carthaginiensis.

Auaritia studium pecuniae habet, quod nemo sapienter Ea quali venenis malis imbuta corpus animi: nunquam efficitur per infinita & insatiabilis est, neque copia, neque inopia. Idem.

Natura mortalium auida est imperij, & præceptis ad animi cupiditatem. Idem in Jugurthina.

Animus æger auaritia facie conuertitur. Idem. Magnitudo pecuniae a bono & honesto in prauum. Idem.

Qui multas possidet diuitias, ac cum tristitia degit, mihi, & presentium & futurorum intellexit. Illius est, Zenon.

Auaritia gloriae, & insatiabilis cupido famæ, nihil maius remotum videri sinit. Audi milites sunt & pecuniae & gloriae. Ex nouo lib. Q. Currii.

Difficile est nos contentos esse eo, quod offert occasio: sed fordent prima quæque, cum maiora sperantur. Quintus Curtius in Alexandri.

Diuitiarum non melius in fundis & in scenore, quam in nis est: manur animo. Qui si est auaritia egenus, & ad omnia inexplabilis, nec montibus auri, faciat, sed temperata parua vt augeat, mendicabit, quæ quidem vera est contentio. Idem.

Omnes enim cupido acquirendi ex opinione inopertur: referunt quæ magnum sit, quod tibi minus est. Lucius Apuleius in Magia lib. 1.

Francisc. Petrarchæ De auaritia Dial. c. 1. Dicit. Auaritia stimulis virgo. RATIO. Bene dicitur.

Nam & querendarum opum cupiditates stimuli quædam sunt opes spinæ sunt. Ita enim illas vocat, qui metum necesse vero diuitias, quæ & querendæ torqueant, & quæritæ. Atque eculum, si finaturam, si vitæ respicias breuitatem, videtur superuacuis curis angere, & paucorum egentem multa desideria superque dum quærendis inhiat, parua non cerneat, admodum modo quærenda perdere, quo nihil est stultius. Dicitur.

Querendi virgo appetitu. RATIO. Nec aduenit, quæ querendum tempus & vitæ, cui illa quærentibus, clariorum perplexitas incidit, dum vitæ abundare videmini, diuitiarum dumque indigentia illa præterit, superuenit altera & abundantes, indigetis vitæ. Non hoc ignorabat illa sapientia: tur de eo parente, qui dicit: Inueniam requiem milis, & tunc nunc de bonis meis solus: & nescit, quod tempus præterit, linquet omnia alia, & morietur. Et demalibi: Qui accipit iste, alius congregat, & in bonis illius alius luxuriabit. Quæ dicitur, sed commune quotidieque in oculis ingerentibus, circos proficiens in animis avarorum. Idem rursus. Antiquum nihil est sceleratius: & nihil est iniquius, quam amare pecuniam vt Ecclesiastico sapienti consonant ierulianis. Pecuniam (magis ro) fugienda cupiditas. Nihil est enim tam angustis animi parui, quam amare diuitias.

Petrarcha. De Remed. fort. Dial. xxvi.

G A V D.

R. Pro capto oculorum, seu... Petrarca. De Remed. fort. Dial. xxvi. G A V D. R. Pro capto oculorum, seu...

...etiam... Petrarca. De Remed. fort. Dial. xxvi. G A V D. R. Pro capto oculorum, seu...

ΑΡΟΡΗΘΕΓΜΑΤΑ.

...dicitur... Petrarca. De Remed. fort. Dial. xxvi. G A V D. R. Pro capto oculorum, seu...

...dicitur... Petrarca. De Remed. fort. Dial. xxvi. G A V D. R. Pro capto oculorum, seu...

...dicitur... Petrarca. De Remed. fort. Dial. xxvi. G A V D. R. Pro capto oculorum, seu...

...dicitur... Petrarca. De Remed. fort. Dial. xxvi. G A V D. R. Pro capto oculorum, seu...

...dicitur... Petrarca. De Remed. fort. Dial. xxvi. G A V D. R. Pro capto oculorum, seu...

...dicitur... Petrarca. De Remed. fort. Dial. xxvi. G A V D. R. Pro capto oculorum, seu...

...dicitur... Petrarca. De Remed. fort. Dial. xxvi. G A V D. R. Pro capto oculorum, seu...

...dicitur... Petrarca. De Remed. fort. Dial. xxvi. G A V D. R. Pro capto oculorum, seu...

contantem, ac negaturo similem, o homo, inquit, ad cibum te postulo, non ad cyppum: vt, qualicet, Græcarum vocum affinitatem reddam. Græcis enim τροφή cibis est, & τάφος sepultura. Laert. lib. 6.

Idem Anaximenes seruos conspicatus multa vasa ferentes, cuius ea essent interrogauit. Quum autem illi Anaximenes esse, respondissent: An non pudet eum, inquit, tam multa habere, seipsum non habens? Voluit autem indicare, hominem auarum esse extra seipsum. Max. ser. 12.

Idem intuens quendam opulentas anus amare simulantem: Hac ratione, inquit, non oculum, sed dentes amittit. Stob. eod. ser.

Idem auaros hydropticis comparabat. Illos enim argento plenos, hos autem refertos aqua, amplius desiderare, idque vti oisque in magnam sui perniciem dicebat. Affectus enim ipsorum eo magis intenduntur, quo largius desiderata consequuntur. Stob. serm. 10. Eud. similis. Strab. Polyb. hist. lib. 13.

Archelaus rex, Timotheus musicus, quum ab Archelao minus quam sperarat accepisset, canens subtaxabat Archelai auaritiam, tu argentum terra genium laudas. Succinuit ille Archelaus, Tu vero, inquit, postulas. Bruf. lib. 1. c. 1. ex Plur.

Socrates interrogatus, quinam essent auari? Respondit, qui turpia lucra venantur, & necessarios aut amicos negligunt. Stob. ser. 10. Max. ser. 18.

Plato ad quempiam accumulandæ pecuniæ semper incumbentem, o improbe, dixit, ne possessioni augendæ studeas, sed minuendæ cupiditati. Stob. ser. 10.

Timon Demosthenes cum animaduertisset, auarum quendam ad sepulchrum efferri: Ille, inquit, cum vitam non vitalem vixerit, alius vitam reliquit. Bios autem Græcis & vitam & victum significat. Max. ser. 15. Stob.

Idem quibusdam arbitrantibus Demadem iam desisse malum esse: at enim, inquit Demosthenes, sacrum videtis, veluti leones. Erat pecuniarum audis Demades, leones autem mitiores sunt sacri. Eras. lib. 4. apophth.

Timon ille cognomento Misanthropos, id est, hominum exorsor, elementa malorum esse dixit Auaritiam & Ambitionem: quemadmodum enim exprimis illis & secundis principiis generantur naturaliter omnia, sic ex auaritia & ambitione omnia vitia progenerantur alia. Stob. serm. 8. & Eras. lib. 6. apophth.

Hadriano Sophista miserat quidam pisces in disco argenteo: at ille delectatus valculo, non remisit, tantum ei qui miserat, respondit, Bene facis, quod etiam pisces: quasi dicitur esse dono missus, pisces tantum nouitatis gratia additi. Quidam autem dicunt ioco factum, vt castigaret discipuli vitium, qui fordior esse dicebatur: nam eo admonito, discum reddidit. Quum esset apud Cononiam Agrippinam, senatus honoris gratia mitit vinum in cantinariis restaceis, nec eos repeti mos est. Id admiratus, rogauit causam. Respondit, olim vinum solere muti cantharis argenteis: hoc honoris quum esset habitum cuidam ex eorum numero qui magnam nobilitatis partem existimant rapto viuere, postredie mane profectus est cum argenteis cantharis. Re comperta, miserat illum senatus, qui cantharos reposceret. At ille: Vitro, inquit, dono dedisti, & ego gratias egi. Hoc casu admoniti, mutarunt consuetudine. Verba sunt Eras. in apoph.

Cleomenes Alex. and. F. dicente quodam illi, delicatus es: At melius est, inquit, quam iniustum esse. Tu vero pecuniam fortitus multam, nondum contentus es: sed libidine cogitas, qua ratione cumulo adicias. Bruf. 1. c. 1.

Hieron vituperatus, quod cum multis theoreticari docuisset, ipse egeret: Atqui, inquit, non docui eos ditescere, neque studere pecunie. Max. ser. 12.

Antigonus in extorquendis pecuniis acer erat ac rigidus. Cuidam itaque dicenti, At non talis fuit Alexander? Merito, inquit, nam ille metebat Asiam, ego culmos lego. Sentiens, opulentissimam Asiam peius ab illo spoliatam, sibi a spoliatis defendendum quod possit. Plur. in apoph.

C. Fabricius P. Cornelium, hominem (vt putabatur) auarum & furacem, sed egregie fortem ac bonum imperatorem, suo iustitragio fecerat consulem: Huic quum Cornelius ex more gratias ageret, quod immemor simularis, ipsum fecisset consulem, bello preteritum magno & graui: Nihil est, inquit, quod mihi gratias agas, si malui compilari quam venire. Compilamur furto, veniunt bello capti. Proinde inimico fauit, cuius dexterrate sperabat fore, ne Romani venirent in manus hostium, Eras. lib. 6. apoph.

Scuola Septimelio Anagnino (quem Plutarchus & Plinius Septimuleium vocant) cui pro C. Gracchi capite erat aurum repensum, roganti, vt se in Asiam prefectum duceret: Quid tibi vis, infane? tanta maiorum est multitudo ciuium, vt tibi hoc confirmem, si Romæ maneris, te paucis annis ad maximas pecunias esse venturum. Cic. lib. 2. de Orat.

Deiortarus, M. Crassus ad Parthicum bellum proficiscens, quum in itinere Deiortarum Galatarum regem, extremo iam senio confectum, nouam urbem ædificantem offendisset: O rex, inquit, quidnam negotij hoc est? Quid, quum iam duodecima diei hora tibi addit, nouam urbem condere incipis? Ad hæc subridens Deiortarus, Crassique auaritiam subcarpens. Tu vero, inquit, imperator

PO

POLYANTIFA

rator, quum sis haud quaquam (vt videre video) matutinus (erat enim hexagenarius) in Parthos cum exercitu festinas, praedam amplissimam rapturus. *Bruf. lib. 1. ex Plat.*

Cicero quum apud Damalippum cenaret, & ille mediocri vino appolito diceret, Bibe salernum hoc annorum quadraginta: subtaxans Cicero hominis auaritiam, Bene statem feret, mi Damalippe, ait: Veniamque dedit vino, vnde gloriam Damalippus aucupabatur. *Bruf. lib. 1.*

Idem Crasso dicente, Stoicorum esse dogma virum bonum esse diuitum: Vide, inquit Cicero, ne magis hoc sentiant, sapientis esse omnia: recte notans Crassi auaritiam, cui nihil esset satis. *Eraf. 4. apoph.*

Vespassianus instituerat vestigal & lotio. Super hoc a filio monitus dissimulauit, donec prima pensio esset soluta. Eam pecuniam admouit ad filij nares, seiscitans, num odore offenderetur, Negante illo: At qui haec, inquit, & lotio est. *Suet. & Bruf. lib. 1. c. 1.*

Idem legatis nunciatis, decretam illi publice non mediocris summae statutam, iussit vt eam continuo ponerent, & causam ostendens manum. Ecce (inquit) parata basis. Significans, vt eam pecuniam, quam in statutam decreuissent impendere mortuo, viuo darent in manum. *Suet. in Vespassia.*

Idem in itinere quodam mulo desiliit, quasi calcaturus mulas: sed re vera, vt adeundi litigatori spatium moramque praerberet. At Caesar dolum suspicatus, interrogauit mulionem, quanti calcasset: pactusque est lucri partem. Hoc si fecit vt suos corrigeret, ciuilitas fuit: sin vt eo emolumento fieret ditor, fordidum erat. *Suet. in Vespassia.*

Idem, quidam & charis ipsius ministris apud ipsum pro quodam, quem fratrem suum esse simulabat, intercedebat, vt illi procuratio committeretur. Id sentiens Caesar candidatum solum ad se vocauit, exegitque pecuniam quam ille suffragatori suo pepigerat: ea accepta, mox ordinauit. Huius reingnarus minister, rursus interpellauit pro fratre, cui Vespassianus. Alium, inquit, tibi fratrem quaere: hic quem tuum putas, meus est. *Suet. in Vespassia.*

Anonymous, iusticius quidam, quoniam gratuitam libertatem suppliciter petens a Caesare Vespassiano, repulsus esset, non est veritus clare dicere: Vulpes pilos mutat, non mores: exprobrans illi naturae rapacitatem: quasi mercede data concessurus fuisset, quod gratuito negabat. *Suet. & Bruf. lib. 1. c. 1.*

Alexander Severus, Vetriconium Thurinum, familiarem, quod his, qui petebant aliquid a Caesare, vendidisset suum patrocinium, mentiens interim multa, conuincendum curauit, & conuictum damnatumque ad stipitem alligari iussit, supposito igne ex humida materia, praecone clamante: Fumo punitur, qui fumos vendidit. *Aelius Lampridius.*

Iugurtha cum pecunia Romanos exagitasset, iussusque tandem esset a senatu paucis diebus Italia decedere: Postquam Roma egressus esset, saepe tacitus respexit, & postremo dixit, O urbem venalem, & mox perituram, si emptorem inuenierit. Quod paulo post euenit. Romani quippe, antea cum inuicti essent, sola auaritia victi sunt, & antiquum nominis decus plane amiserunt. *Bruf. lib. 1. cap. 1. ex Salust.*

Nero nunquam cuiquam munus publicum delegauit, quin haec adiceret: scis quibus mihi est opus: & hoc agamus, ne quis quid habeat. Vox praedone cuius principis dignior. *Suet. & Dion.*

4 SIMILITVDINES.

Salomonis, sicut nudi egressi sunt ex utero matris: Ita nudi eo reuertentur, vnde prodierunt, neque vlli quicquam eorum hinc fecum asportabunt, quae tantis molestiis conquisierunt. *Eccle. 5.*

Chrysothomae, velana diuitiarum cupiditas est morbus insanabilis, fornax quae nusquam extinguitur, tyrannus per orbem longe diffusa. Diuitiae ingratae sunt, fugituae, homicidae, crudeles & implacabiles, bestiae incurabiles, praecipitium vnde quaque praeruptum, scopulus affiduis fluctibus, mare innumeris ventis agitata, tyranni acerbe imperantes, nunc quotus barbaro feruores, inimica, irreconciliables, hostes implacabiles, quaeque nunquam erga eos a quibus possidentur, remittunt similitudinem. *Hom. 5. de Auaritia.*

Sicut bestia fiet saeva, more leonum, more pardorum, more vrforum: qui dum includuntur, coercenturque in tenebris, erigunt animos, acciuntque iras: Itidem & diuitiae dum includuntur, & refo-diuntur, acciunt rugiunt quam leones, perturbantque omnia. Quod si eas & tenebris eduxeris, & in egenorum ventres dissimines, ex feris bestias sunt oves, quae fuerant insidiosae duces: pro scopulis fient portus, pro naufragio tranquillitas. Quandoquidem & hoc in nauigijs videre licet, si quando opus est iusto grauius, demergitque cymbam: rursus cum est moderatum, prospero fertur cursu. Idem vsu venit in nostris aedibus. Quum vltra quam vsus postulat, congeris pecunias, exigui venti procella & quiuis reponas inexpectatarum incuruis demergit cymbam: at si tantum reponas, quantum postulat necessitas etiam si vehemens turbo ingruat, facile percurrens vndas, ne totum amittas. Noli quae superant vsum congregare, ne perdas etiam necessaria. *Homil. 5. de Auaritia.*

Sicut qui metallorum operi traditi sunt, nullum inde emo-

lumentum, nullas opes consequuntur, sed periculum detrimento suo, alijs laborant, nihil prioris detrahere, & morte, quam plerumque obeunt, ad fructum conuertentes: Ita & illi, qui non sibi, sed alii diuiti- imo & his multo miseriores sunt, quoniam moribus illis, his quos gehenna expectat, vix afflictionem.

Homil. 50.
Sicut igitur eunuchus virginem amplectus in gremio, qui diuitijs inhiat. *Homil. 84.*

Amor pecuniae vt fera quaedam & crudelis, quae corda possidet, & tyrannica dominatione deum, & meretrix, nusquam miseretur, nusquam pudet, & sis, leonibus ferocius saeuat, suauis tamen videtur amabilis, melle, imo & fauo ipso dulcor. Cuius desiderant, exoptant, gladios acuat, quoties inuenerit, huc eos mille, & mille naufragis illidat, expulset. Volutari in caeno eius tanquam fucus decedat, thari sterces eius euoluerit. Tales quodam modo ritae huc manus dederunt, infeliciores & turpius immundissimis animalibus. *Homil. 50. Quod non desit.*

Auaris cacus est. Amor namque pecuniarum, tistuae quasi quidam malignus humor influxit, & nebulam prioris operatus est: sed & distumpi neque nebulam facile est, si scilicet radium doctrinae exhortantem admittere, dicentem. Noli te inhiare. *Homil. 21. in Matth.*

Quomodo luxuria corruptus atque petulans, quiporis formam hincit, a daemone o dilectum videtur: sed corporeis quidem vitijs amictus est, reseruiatus, non lapidibus seipsum caedit, sed sceleribus duriora asperioraque sunt. Quis hunc iurare poterit, quam sit in seipso, sed in sepulchris versetur. Sepulchrum diuitorum, cum multo fetore, multa putredine. No mine, non exhortationes ipsum ligare poterant, culpa premit. Sic auarus. *Hom. 29. in Matth.*

Aeris quidem audiendi beneuolus, nisi vitales filij dicunt: & liberum hominem si possent, libenter in caenas redigerent. Daemones vero nihil humiliorum facere si suo malo laborant: & illi quidem multas domum menque Dei propter ipsos blasphematur. Conuictum autem quittatum quae orbis totius. Daemones autem chrymas nobis ita mouent, vt eorum facile munit non sentiant plerumque quod agunt: illi praecelantur, medius vrbibus bacchantes, ac nouam insaniam. Quando enim omnes simul daemones tantum mittent, quantum ludas solus commisit? Qui ad quietem turpi pecuniarum ardore deuocuit, pami qui illius auaritiam imitantur, quasi ferre bestia tan cunctos homines nullo resistente perurbant. Iactant quidem etiam his vndique coniecta sunt, iudicij terror, multorum odia, ceteraque humiliorum: sed haec turbant: quod si quis hos nexu omnino ab eis auaritates peiora hos daemone, quam daemones, ac fortiores. *30. in Matth.*

Quomodo admodum sine fluctibus mare nunquam coe- animos diuitum auarorum abique sollicitudine, reuerentia, curis, periculis nunquam reperies, sed antequam parat, alia inualerunt. *Hom. 39. in Matth.*

Nullum inter auri sollicitos collectores, & ceteros operarios discrimen est. Nam vt tunc Pharaon, auarissimus, flagellias ad colligendas paleas compellere iussit, iam nunc diaboli ad otium laterum, flagellias compellit, ut incendat. Quid autem aliud aurum, quam cetera, quam palea? Sicut ergo palea ignem. Sic pecuniae, quae flammam incendit, & quasi cinerum conuincit. *40. in Matth.*

Quomodo admodum si quis fabricitans, plenum fustigula rapuerit ab aliquo, & eam pessiferam bibendo pleuerit, ac morti seipsum tradiderit, non cum viderit sed eum qui rapuit accusamus, & sibi ipsi inuicem. Sic certo de auri atque rapacibus cogitare debemus. Quae febrili laborantes, alienarum rerum rapina, inditate, inflammantur. Si quis etiam suo ore conuictus, cuiuspiam rapto, seipsum occiderit: nonne qui rapinam intulit, cum is a quo enis rapus sit, nulla sit reuerentia. Hoc ipsum quoque in pecuniarum rapina fieri videtur. *in Matth.*

Quomodo admodum si quis in limpidum fontem aurum immundum reddit: Ita si diuitias auaritia auctore suo corruptit. *Hom. 72. in Matth.*

Vt in morbis & fistulis, nisi quis prius fluxum vulnus sistat, quaeque impoluerit medicamentum, morbi causa, omnia frustra contendit. Ita & in auaritia, & malum hunc amorem cohuecimus, non

Totentis aliorum damnis crescent, & optimum fortuna in tantum non auferentur, nisi essent quos exegerent.

Nouit haec pilae & Tyrtigias, videtur in antiqua rōne rōi Tyrtigias, Hoc velis anigmata veteres inuebant, opes malis artibus quaestras, faciunt item huc locutiones istae prouerbiales. κρηρὸν μισὸν τὸν ἐκ πρῶτον ἐπιπορῶν τὰ λαχῶνα.

Id est,

Olitorum odi qui radicibus herbis excidat.

Item:

Malum lucro coniunctum, non est malum. Et:

Non sacrificata rapere. Et:

Communis tanquam disapa, &c.

Bona Porfena.

Bona Porfena dicebantur quae velut ab hostibus crepta paruo sepeunt. Non inepte dicitur in rem, quae dono cupiam aut fortuna commodate citra nostram operam contingit. Es ist Naubgut, Es ist geurubden Gut.

Vulturis umbra 2 vultus exis.

Quadrare videtur in hereditate, aut alioqui rapaces, inhiantique pradae.

Edax curus. ad dēphā, v. aequa. Aristoph.

In gulones & voraces dicebatur. V. cauisus reddetur, si deslexeris ad animi ruita, vel significaueris, cupiditates inexplebiles esse, quoniam uatue. v. sus per paucā possidet.

Laudant ut pueri pauonem.

Iuuenalis scripsit in auaros, qui carmina laudant dunt axat, nihil autem largiuntur poetae.

Didit laudator auarus

Tantum admirari, tantum laudare disertos,

Ut pueri Iunonis auem.

Atticus moriens, porrigit manum. Ἀττικὸς ὄντιζα τὸν χεῖρα κρηρὸν μισὸν. Diogen.

Huc adagio locum fecit Atheniensium in muneribus captandis & aucupandis lucris insatiata cupiditas. Et ut me sichu Lodd.

Item Lambi Lambi isti deest Wolfis Vespergloct.

Pamphili furtum. Παμφίλιος κρηρὸν μισὸν. Conuenit in peccatores, qui & publico suffurantur.

Non curat numerum lupus.

Virgilius,

Hic tantum Borea curamus frigora, quantum

Aut numerum lupus aut torrentia flumina ripas.

Recte dicitur in hominem impudenter furacem.

Argui fures. Ἀργίους φάσις.

De pula improbis. Nam Argui furacitatem infamia laborabant.

EXEMPLA BIBLICA.

Auaritiae & tenacitatis exempla: Pastores Abraham & Lothi, Gen. 13. v. 7. Laban, 31. 41. Fratres Ioseph, 37. 28. Balaam, Num. 22. v. 7. 8. 2. Pet. 2. 15. Iudas, 9. 11. Achan filius Charmi, Ios. 7. 8. 11. Dalila, Iud. 16. v. 5. 6. Filij Samueles, 1 Sam. 8. 3. Saul, 15. 19. Naual, 25. 11. Semci, 1. Reg. 2. 40. Achab, 21. 2. Giez, 2. Reg. 5. 20. Sennacherib, 18. 14. Benadad, 2. Paral. 16. v. 3. 4. Quidam Iudeorum diuites, Nebem. 5. Vers. 15. Quidam Milites, 2. Machab. 12. 40. Exercitus Iudae, 1. Machab. 4. 17. 18. Principes Israelis, Esai. 1. 23. Pastores Israelis, 56. 11. Iudaei, Ierem. 6. 15. Ioachim, Ierem. 22. Vers. 17. Principes Israel, Ez. eph. 22. 12. Populus Iudaicus, 33. 31. Ammonite, Amori. v. 13. Scribae & Pharisaei, Matth. 15. v. 5. & 23. v. 16. 23. Mar. 7. 11. Luc. 11. v. 41. & 16. v. 14. Quidam adolecens, Mar. 10. 22. Luc. 18. 23. Sacerdotes, Matt. 21. v. 12. Ioan. 2. v. 15. Iudas proditor, Matth. 26. 15. Ioan. 12. v. 6. Custodes sepulchri, Matth. 28. v. 12. 15. Quidam de turba, Luc. 12. 13. Diuites quidam, 12. Vers. 16. 17. Diuites nequam, 16. v. 21. 22. Ananias & Sapphira, Act. 5. 2. Simon Magus, 8. v. 19. 20. Domini puellae Pythonissae, 16. Vers. 19. Demetrius, 19. 27. Felix, 24. v. 25. Questionarij, 1. Tim. 6. v. 5. Falsi Doctores, 2. Pet. 2. v. 3. 14. Auarorum crudelium exempla: Pharisaei, Matth. 15. v. 5. 6. Marc. 7. v. 11. 12. Agricola, Matt. 21. v. 34. 35. Marc. 12. v. 2. 3. 5. Luc. 20. v. 10. Pseudopastores, Act. 20. v. 19. 2. Pet. 2. v. 15.

PROFANA EXEMPLA.

Voces: quas auari homines, ac minuti animi, in susurrare filiis solerent, retulit Horatius in Satyra prima ad Mecoenatem, qua vitium illud accu sauit, & quanta maxima diligentia poruit, exagitaui: At bona pars hominum, decepta cupidine falso, & c. Victorius lib. 23. Var. lett. c. 10.

Nero nunquam cuiquam officium delegauit, nisi haec adiceret: scis quibus mihi est opus? & c. hoc agamus, ne quis quid habeat. Vox praedone, quam principe dignior, Sueton. & Dion.

Hispani olim, vt scribit Philarchus, micrologia propria fuit: qui res vel minimas plurimi faciebant, & auaritiae studio semel tantum die cibum capiunt. Sunt, inquit, & hydropotae, & in tam auido ingenio, vestibus tamen amicitur vel preciosissimis Thea, Zuing. fol. 2390.

Vespasianus cum rapacissimum quemque promoueret, vt mox ditatos condemnaret: vulgo dictus est: officarios suos habere pro spongiis: quod veluti spongiae & siccas madefaceret, & humentes exprimeret. Candidatis honores reisque tam innoxias quam nocentibus absolutiones venditasse dicitur. Sueton. & Dion.

Pertrinas, qui Commodo successit, auaritiae succubus non caruit. nam & sordide se gessit in prouincis, factus est diues. Cuius.

Phocas Imp. parricida auarissimè tributa exegit, cum suis aulicis secreta traiebat, qui magistratus dabant. Cuius.

Negotiatorum genus nihil habet sacrum, propter lucrum: cui se totos, eui Deo consecratur. Hoc praecitiam, hoc honestum, hoc famam, hoc diuina patrum nomina metiuntur: reliqua nugae. Eras. in Adag. Simonides ius, qui auaritiam ei obiciebant, respiciendo luptatibus ob senectutem orbum, ab vna, atatem inueniatur. Flut.

Numidij auaritiam describit Horatius l. 1. Sem. Semiramis Quorum regina, quae Babylonem conuulsum monumento, quod sibi pararat, inscripsit. Quisquam guerit aperto monumento, quantum voluerit, capere: utus ea ciuitate, titulo credens, saxum ingens, quoque monumentum, vix amolitus, nihil quidem inuenit pecunia altero saxi latere hoc inscriptum reperit: Nix vir malicia in inexplebilis, haudquaquam mortuorum locum morandum erat.

Naratam Simonides Poeta, vt author Alianus dicitur, Is enim rogatus a quodam, vt encomium ei scribere gratiarum, alteram argenti: hanc cum aperiret, namque, illam vero vacuum solumque reperire. Idem cur auarus esse, interrogatus, Quoniam, inquit, malum linquere moriens, quam amico viuens frustra rogare: rimum in infidas amicitias.

Dum Brennus dux Gallorum Senonum obsideret, go quadam nomine Demonica sollicita spe Barbari cogit, se Ephelem proditorum mercede monilum, congerita vt vna riqe supprimeret.

Sergium Galbam, qui Domitio successit Augusti, lieni non appetentem, iure tamen aetas plurimum capere, quidem pecuniae parcus cum esset, publice etiam auarus, que enim aut saecula illa, dignitateque senatoria, aut quibus patrimonium eam parcedi, ac conferuandi diligenter reatella tantam e publico auaritiam patiebatur: immanis ralisate.

Diditi Iuliani maximi & potentissimi viri fordesque Porcellum Leporemve dono ad se misit in turandam cenas. Sepe etiam, cum nulla religio, aut abstinentia legumibus oleribusque solis contentus, cenaret.

Quo vir non minus lordidus, sic fortassis magis accidat, nae Augustus, qui inter priuatum, & Imperator em dimittuerat, dimidiatis lactucis, carduus etiam dimidiatum conuissu solutus: ac si quando ad amicos de cena munitum offulas, paucula poma. Atque ubi oppare magis veller, gallinaceos Iumbos mitteret. Quid enim principum quam, vt qui tam late impetret animum tam angustissimilissimis rebus habeat?

Inter recentiora auaritiae exempla, primo Constantia, Constantini Maximi Augusti filia, & Calli qui Orientem regebat, conuix. Quoniam avarum plerunque aut prodigalitas insignis, aut tetra avaritas toleat: id tamen, quod ipsa parauit, tam longae discessit, vt fidem vir non inueniat. Quis enim haec scit, vt credat tam sublimis fortunae iactantiam nisi Alexander, virum innocentem indicta causa caelestis hilominus res ita fuit. Gemmato enim monili conuicti iocui, generi mortem ei vendidit, quem nauit abebat: quia vir probus stupri ab ea interpellatus, tantum ne abstinerat. Cuius rei quoties mentionem fieri conuenit diuidicabitur, quid potentius existimari debeant Clematij loci libido, an Clematij honestas, aut rapacitas auaritia.

Constantinus tertius Phocae imperatoris, ex Constantino re maiore natu filio nepos, ex Graecia ad urbem Romanam, omnibus sacris profanisque locis spoliatus, quoniam in ea vrbe mansit, tantum staturam ac reliqua partium totum inde abstulit, quantum antea ex magno patrimonio Barbari, qui vrbem Romam diriperant, non ablatam coque acerbe populos imperio parentes, atque mortis periculosos grauibustributis pressit, vt multi filios vendidit. Adeo a primis principibus degenerauit, qui non vix nare studebant urbem Romam, verum etiam vrbem populo, atque insuper pecuniam largi praebebant, ad donationibus quereis, quod in sapendo Constantinus fuerat: Ceterum cum in Sicilia a militibus suis occisus: Saraceni, qui per id tempus in Sicilia Panormum

... Africam omnes. Constantinis rapinas deuexerunt. ... quod plerumque auaris solet. ut opum, quas rapi- ... hi possessores fiant, quos minime arbitrabatur: ... auarumque infamia accrimenaneat, cum alii ... rapinarum commodo ac voluptate perfuan-

... iudam auritiz. qua Romani milites (vt ... dam exeteratis Iudais captiuis, deuora- ... interfectis per quiritur: exuerunt etiam Baldui- ... regis milites in Turcas, quos de iusta ... inmensa habendi cu- ... In eis enim inmensa habendi cu- ... ceperunt. In eis enim inmensa habendi cu- ... qui iure in eo bello seruandus erat, ... non plura habendi cupiditate Baldui-

... re indignitate appellare poterimus id, quod ... Maomadam Granata regem ... cum ad eum, opis petende gratia, aduersus alios ... Omne enim aurum, quod secum attulerat, ra- ... cum suis inf- ... Hunc ne a- ... aut eo solo con- ... Maurus rex tunc coram ei obicit; ... Maurus rex tunc coram ei obicit; ... violato natu- ... spoliaro atque oc-

... res mobiles diuidere, quo inae- ... excellentiam tolleret, quoniam intuebatur ... ablationem, alia vius via e medio fu- ... plus habendi cupiditatem. Nam vbi ... aurum & argentum irritum red- ... imperauit. Fecitque vt ex vasto ... inftar, & ... ad agendum. Hoc au- ... sunt cie- ... corrupere muneribus, ... poterat, ne- ... vultus incidere. ... abstrulit ad a- ... inuile reddere-

... Spartam nummus primum: post ... cupiditas, diuitiarumque; desiderium per ... potius: qui, cum ipse pe- ... studis & ... ex bello intulit & Lycurgi le-

... delicias etiam animum ... id quod ... vt ... si superuixif- ... condito testamen- ... cupiditate atque auaritia ... palatio condidit, ac misit, ... ingenti pe- ... ex plere ... auaritia, qua in ... ab- ... imperii i- ... quomnis ino- ... Tu fan- ... quibus ... expen- ... nullam magis quam e saxo vtilitas sentitur, ... amittendi ... comens nunquam desinit

... Imperator omnium auarissimus alienae mortis facul- ... pecunia permittit, omniumque aliorum ... aurum condonauit, palam litium capitali- ... publicis nun- ... merces essent. ... Sic hunc, fororis suae, Didonis nempe, ma- ... auro interfecit. ... Hispaniarum proconsulatum sub ... coronam auream ... statim ad- ... minus ... debere, in ... tres

Aurum inexplebiliter ac scelerate nimis sitire se ostendit Roma- nus exercitus, cum Hierosolymas Titus obsideret. Iudaeos enim, qui ab ybe fame compulsi profugiebant, deuorata aurea moneta, vt ita eam ab hoste incolumem seruarent, in medios ferro diuidebant, vt in intestinis aurum, quod deuorauerant, inquirerent. Cum pu- fillam moram, qua ventrem exonerantes inter stercorea aurum ef- funderent, praenimia cupiditate ferre non possent, biduo enim duo Iudaeorum millia per hunc modum milites interemerunt: plures- que occidissent, nisi Titus graui propofita poena eam rem interdi- xisset.

Argyrasida post Magni Alexandri mortem ab Eumene Car- diano ducti, qui vnus Alexandri successorum fuit, cum eo ad- uerfus Antigonum bellum gererebant, qui vt impedimenta recupe- rarent, paulo ante ab Antigono adempta, nulla fidei atq; honoris ha- bita ratione, Eumenem captum Antigono prodiderunt: Sed vt pro- perfidia atque auaritia parem gratiam, vt digni erant, acciperent, iterum ipsis impedimentis spoliati omnium egeni, nisi perfidiae in- famia remaneret. Atque in tanto Antigoni, cui eam operam nau- auerant, atque eius militum odio, post id facta fuerunt, vt eo- rum nullus in patriam viuus redierit.

q HIEROGLYPHICA.

Sunt qui per *numus & brachia* hieroglyphice auaritia def- signent, atque interpretamentum huiusmodi ex carmine Theocritia- no mutantur: *νῦν βαρῶν δ' ὄπ' ἔσθ' ἰσχυρὰς ἰπὸ δαλπίου χεῖρας ἔχων.* Neque defunt, qui manum tantum sinistram digitis compressis pro tenacitate & auaritia pingant. Nam & coniectores laenam lucri, & augendae rei signum ponunt: quippe quae ad custodiendum magis idonea sit, vt pote legior, & tenacitati accommodatio. *P. ver. 1. ul. lib. 35. p. 335.*

q EMBLEMATA.

Andreas Alciati.

In auaros.

Emblema LXXXV.

Septimus populus inter distans omnes. Arua senex nullus quo magis ampla tenet: Defraudans geniumque suum, mensisq; paratis, Nil proter betas duraque rapa vorat. Cui similem dicam hunc, inopem quem copia reddidit? Anne asino: sic est, instar hic eius habet. Namq; asinus dorso pretiosa obsona gestat, Sequitur aut duræ carice pauper alis.

Auaritia.

Emblema LXXXIV.

Heu miser in medijs sitiens stat Tantalus undis, Et poma esuriens proxima habere nequit. Nomine mutato de te id dicitur auare, Qui quasi non habeas, non fruens quod habes. In auaros, vel quibus melior conditio ab extraneis offer- tur.

Emblema LXXXIX.

Delphini insidens vada carula sulcat Arion. Hocque aures mulcet, frenat & ora sono. Quam sit auari hominis, non tam mens dura serarum est: Quisque viris rapitur, piscinus eripitur.

q APOLOGI.

Diues.

Cum essent diuiti cuidam filiae duae, deque his altera mortem obisset, conduxit ille mulieres quae in funeris pompa deslerent mortuam, quas Latini praeficas dixere. Quarum miserabiles plan- ctus conspicua superstes soror: Quanta est haec, inquit, infelicitas id facere posse alienas, vt tam vehementer plerent atque euilent, cum id nos, quarum luctus est proprius, nequeamus? Cui mater, Desine, inquit, mirari filia mea, tantopere istas moerere: hoc enim pecunia accepta faciunt.

Fabula ostendit inueniri quosdam tam auaros, qui non verean- tur quae tui habere alienas calamitates. *Ioach. Cammer. lib. Fabul. p. 137.*

Viator.

Itinere quidam longo fatigatus votum fecit, dimidium eius, quod reperisset, se Mercurio consecraturum, cum autem incidisset in facculum, refertum palmis & amygdalis, illo sublato fructus qui- dem comedit, nucleos autem palmarum & amygdalorum testas in aram imposuit, quod se soluere votum diceret, atque inuenta cum Mercurio partiri, de quibus extima & intima illi offerret. Castigantur haec fabula auari, qui etiam diuini numinis respec- tum postponunt cupiditatibus suis. *Ioachimus Camm. l. Fab. p. 100.*

Inuidus.

Volens explorare sensus hominum Iupiter, misit Apollinem in terras, qui voluntates humanas cognosceret. Hic primum incidit in auarum vnum, & alterum inuidum. Quibus collocutus, copiam il- lis facit petendi quod vellent. Id enim quod vterque petisset, ratum se habiturum, sed ea lege, vt quod sibi alter petisset, alteri praestare- tur duplum. Nullo igitur pacto induci potuit auarus, quicquam si- bi vt peteret, at inuidus etui vnum oculum sibi petiit, vt auarus am- bo amitteret.

N Describitur

PO

POLYANTHIA

Describitur hac Fabula avaritiæ & invidiæ pessimum & ter-
rimum vitium, *Iosch. Cammer. Fab. p. 209.*

Cervi dimicantes & Vulpes.
Orta inter duos cervos pugnam eo vique processerat, ut fau-
cis sanguis in terram flueret. Viderat hoc Vulpecula, & cupida
lingendi illius surrepit dimicantibus, & incautus audacitate ligu-
riendi subiens, à cervis attrita conquassatis costis, femiuiua in san-
guine relinquitur.

Fabula docet, avaros querendi infinito studio vrgere ipsos exi-
tium suum. *Iosch. Cammer. lib. Fabul. p. 281.*

Vide paulo post, ut. de Auro.

Audacia.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

AUDACIA, Græce τόλμα, ἄσος, & τόλμησος, ὀδ, audax dicitur; est fiducia seu confidentia dicens motum irascibilis in-
estimatam, non excedere facultatem & est circa mala. Nam
circa bona est spes, & *B. Thom. 2. Sent. dist. 26. q. 1. art. 3.*

Audax nonnullis sapere videtur, quod originis Græcicæ, ἀ-
δάδ enim Græci vocant audacem & temerarium: ἀδάδ enim au-
daciæ. Festus ab aude, id est, cupide agendi defleat. Heb. Au-
dacia Βέβαια, verbo Βαβαι, confusus est, fiduciam habuit. In bo-
nam & malam partem sumitur. Audax autem quum suis viribus
natus, Deo relicto, impie procedit. *Bartolus, confidentiæ, securi-
tates. Iob. 12. 6.*

POETICÆ SENTENTIÆ.

Stat. 10. Theb.
*Ille monet, ne scena animo permitte calenti
De patrum, teneumque moram: mala cuncta ministrat
Imperus: hoc oro minus concede parenti.*
Idem 10. Theb.
Adde marem sceleri; Et meriri quod audes.
Quid. 10. Met.
In audaces non est audacia cura.
Virg. 6. Æn.
Tu ne cede malis, sed contra audentior iro.
Tibullus 1. 2.
Audendum est, fortes adiuvat ipsa Venus.
Virg. 10. Æn.
Audentes fortuna iuvat.

Claud ad Probinum.
Fors tuas audentes presci sententia vatis.
Quid. 10. Met.
Audentes Deus ipse iuvat.
Audabimus vltima, dixit.

EX COMICIS GRÆCIS.

*Εὐτολμὸς εἶναι κείν, τολμηρὸς δὲ πῶν.
Audens ita esto sit procul ut audacia.
Τὸ πολλὰ τολμῶν πολλὰ ἀμαρτάνῃ ποιῆι.
Audere multa, multa nos labificat.
Ἐστὶ τὸ τολμῶν, ὅφρα ἀνδρῶν οὐ σφοδρῶν.
Audacia aliena sapiente est à viro.
Προνίτεια πολλοῖς ἐστὶν ἀλλὰ χαρῶν.
Ex temeritate multa nascuntur mala.*

Phocylides.
*Τόλμα κερῶν ὀλιγῶν, ὀφθαλμοὶ δὲ ἰσθμῶν πονύτας. id est.
Audacia malorum perniciofa, multum auget. Vero bona la-
borantes.*

PHILOSOPHICÆ SENTENTIÆ.

Qui nullum timet omnino periculum, sed adit omnia: is audax
existit. *1. 2. Ethic. 2. Arist.*

Qui confidentia impulsus modum egreditur: audax appellatur.
1. 2. Ethic. c. 7.

Audaces temeritate prouet, ante cupiunt adire pericula, quam
instant: cum adfuerit, ea defugiunt. *1. 3. Ethic. c. 7.*

Audacia nulli rei vulgari est vlti, nec nisi bello prodest. *lib. 2. de
Rep. ubi. c. 7.*

Qui nimis confidentis rebus quæ terrorem afferunt: audax no-
minatur. *Ethic. 1. 3. c. 7.*

Duo sunt quæ victoriâ pariunt: aduersus hostes quidem, audacia:
aduersus amicos vero, turpis infamiæ timor. *Plat. 1. Dial. de Leg.*

Fortes enim non modo fortuna adiuvat, ut est in veteri prouer-
bio, sed multo magis ratio. *Cic. Tus. c. 2.*

Periculosa est audacia, si vires non suppetant spiritibus. *Erasm.
in apoph.*

Expensio periculi reuocat hominem ab audacia. *Idem.*

Affiduitate nimia facilitas magis quam facultas, nec fiducia, sed
temeritas paratur. *Idem.*

Bona est timiditas, quæ deterret à turpibus, & reddit hominem
circumspectum. *Idem.*

Audacia principum actionis est: fortuna vero dominatur fini.
Democritus.

ΑΠΟΡΗΓΜΑΤΑ

*Chilo dicere solebat, Non esse tentanda quæ
Quædam honesta sunt ac magna: sed magis
tentantur, si neque perferere. Atque hæc est
consultoribus, nec non solum quod per se
pro temporum ratione possit obueni.*

*Isocrates inter amicos dicere solitus est, se quod
minis: ceterum qui ipsum docuisset audaciam, mor-
rum decem millia. Nam animi timiditas relictis
dicendum inutilem. Eras. Roter. 1. 8. apoph.*

*Epaminondas, imminente aduersus Lacedæmon
fella, in qua se debet, succubuisse, videtque minis
exturbatos: Imo, inquit, sedere prohibemur, minis
restituit. Plut.*

*Leonidas obiurgatus à quodam, quod panis
cum multis pugnare tentaret: audacter respondit
stat victoria, non tota sufficeret Græcia: in audacia
rus sufficit. Plut. in Lacon.*

*Archidamus, concipiens filium suum cum
nilitate ac temere congrederentem. Ant viribus, im-
mis adime docens, periculosam esse audaciam, si
tant spiritibus. Plut. in Lacon. Stob. serm. 51. Bras. lib.
16. 45.*

*Agis Archidami F. audiens quosdam ab
multitudine, ait, non percontandum esse quæ
sint, ut audacter aggrediamur. Plut. in Lacon.*

*Idem quum apud Mantineam pugnare cum
longe superioribus prohiberetur. Fortiter pugnan-
cum multis enim pugnare necesse est, qui multorum
cupit. Bras. 1. 7. c. 2.*

*Idem interrogatus quot haberet milites. Quosdam
ad rugandos hoies. Plut. in Lacon.*

*Agésilas, ad Macedonum regem nuncios milis
rogans, utrum per hostium solum irent, an amicos
reponderet, se consuliturum: Fiat, inquit, iam
tamen interim iter faciendum. Rex admiratus horum
bi que metuens, satius esse censuit, illum utrum
in Lacon. apoph.*

*Idem admonitus à suis, ne cum Thebanis, qui
bau, manus consereret: respondit, Qui multis
debet multorum timere congressum. Plut.*

*Podarctus, quum à quopiam audiret, magnitudi-
erectum, audacissime respondit: Eo maior est & gloria
victoria. Plut. in Lacon.*

*Cleomenes. Purata quidam populabundus dilectus
Lacedæmoniorum. Is ut captus est, rogatus cur per
nam inquit, decrat mihi comectus, quæ militibus
eos veni, qui & habebant, nec ipse dabant, ut
Cleomenes: Compendiosa, inquit, malita. Delectus
farium scelus, probauit tamen orationis expeditio
Plut. in Lacon. apoph.*

*Epaminondas, Alexander Phereus, hostis Thebanis
nientibus à quibus in amicitiam societate conuen-
liceri se quam dixisset, eis carnes, quæ minia prius
miobolo præbaturum, audiente Epaminonda, At
banis liberalioris erimus, quippe qui ligna ad has
das gratis exhibebimus, eorum enim agrum excolunt
1. cap. 6. ex Plut.*

*Xenocrates. Lycurgus Rhetor forte fortuna obtorto
crati, qui à Telone obtorto collo in carcerem ductus
ens fuitem impedit in caput Telonæ, Xenocrates
& Telonem in carcerem coniecit. Quod Lycurgus
omnibus probaretur, Xenocrates post aliquot dies
Lycurgi filio: Retuli, inquit, gratiam patri tuo, qui
cuius merito ab omnibus laudatur. Eras.*

*Aratus laudante quopiam virum desperatum
circo in bellis eximium: Disserte dixit magni
tam nihili facere. Stob. serm. 51.*

*Alexander audiens Darium, inuisissimum Persiarum
multas parare militum myriades: respondit, Vnus
multas timet oues. Anton. in Melissa serm. 37. Part.
serm. 11.*

*Iulius Cæsar innotuit, quæ & periculo obnoxia sunt, &
renda esse dicebat: de his non consulendum, quod
da plurimum habeat momenti celeritas: expensio
uocat hominum audaciam. Plut.*

SIMILITUDINE.

*Chrysof. inquiras, quanta potes diligentia, solarium
nem: non sanè poteris: neq; indignaris, neque tuum
mo imbecillitatem. Quid igitur in maiobus tam
tarius; Hom. 6. in Icaro.*

*Laurentij Insuper Patriarchæ, sicut in rebus
dacia fortitudinem: Sie in rebus celestibus audacia
parit, ac timor fortitudinem gignit, vinculaque*